

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseket még elfogadják:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társai és Horváth R. Brnben: Stern M.

Névtér peltisora 10 br.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tiszti önszegélyző szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Az országos vásárokról.

Hogy ipar nélkül az ország jólétét előmozdítani nem lehet, hogy a kisiparos existenciája igen komoly, azt annyit emlegette a vidéki sajtó, hogy ide-oda lapidaris közhelylyé lett.

A kisipar pangásának mélyreható okai vannak, a melyek egy kis czikkceske kereében nem is fejthetők ki, ámde a sok között igen jelentékeny ok az a töménytelen országos vásár, a melyet apró községek javarészt tisztán hiúságból mesterkedtek ki, a melyek maguknak sem ipari, sem kereskedelmi forgalmat nem szereztek de más emporiumokat alaposan megrontottak. A kereskedelmet a vásárokon tényleg a közlekedési eszközök gyérlítették, a kisebb emporiumok piacziat azonban a kereskedelmi eszközök nem befolyásolták volna. — Sokkal többet rontott az, hogy ma már majdnem minden községnek van vásártartási joga.

A sok apró vásár folytán nagyon sokszor igen kis vidéknek majdnem összesnek a maguk vásárai. Megoszják a vevőközön-séget, de az iparosok sem állíthatnak fel minden vásáron sátrakat, bódékat.

Tekintetebe vedd, hogy a vásáros iparosnak jelentékeny napi költségei vannak, a melynek ellenértékét a gyöngye vételkedvben nem találja.

Jóllehet a vásárok ránézve negatív eredménnyel járnak, vagy még gyorsabban

juttatják az anyagi tönkhöz, a kenyérszerzés reménye vásárról-vásárra elviszi az iparost, szaporítja költségeit, törli az esőt, hideget, meleget, készítményeit a folytonos utazás közben elértekteleníti, de járja a vásárokat, mert a csalfa remény ingerkedik vele, hogy ha itt-amott nem is tudott egy kis haszonhoz jutni, sikeresebben fogja azt elérni egy más vásáron.

A következők mutatja, hogy csalfa reményeknek ült föl, a kis vásári bevétel napi kiadásai emésztik föl.

Ezzel ellentétben népünk, melynek a gyakori vásárlatogatás olyan luxusát teszi, mint a mánásoknak a tengeri fürdő, azt tartja, hogy ha ezen a vásáron nem jutott olcsó dolgokhoz, hát majd jut másutt. — Leveri az árut és kényszeríti az árust, hogy még arról a kis haszonról is lemondjon, a mi existenciáját biztosítaná.

Eltekintve az iparosok kérdéséről általános nemzetgazdaság szempontjából is sokkal helyesebb lenne a félannyi vásár, mert a kik a faluk erkölceit ismerik, azok jól tudják, hogy nagyon sok pórémbert a gyári vásárok juttatják koldusbotra.

Ott hol az országos vásárjog nincs igazolva, a hol a vásár közönséget nem gyűjt, mely nem ipari vagy kereskedelmi emporium, a vásártartás jogát meg kellene vonni. A kormány is belátta a sok vásárkárát, azért újabb időben csakis a legindokoltabb esetben ad új engedélyt vásártartásra.

A csáktornyai egyetek és társaságok a multban s jelenben.

Korunkat sokan egyetek és társulatok korának nevezik és méltán, mert alig van nap, a melyen ne olvasnók a napilapokban: itt és itt, ennek és ennek a társulat-, egyet-, vagy szövetkezetnek alapszabályait a belügyministerium megerősítette.

Ha veszzük csak kis városunkat, mely az 1891. évi számlálás szerint 4050 lelket számlál, van (s részben volt) benne 36 különféle egyet, társulat és szövetkezet.

És ez így jól van, a mit egyesek talán egész életükön keresztül nem tudtak volna kivívni, megteremteni, szövetkezve és egyesülve ha nem is napok, de hónapok mulva bizonyosan megteremtik és létesítik.

Rövid idő alatt, habár nemi fáradsággal jár is, a czél el van érve s vele az egyet vagy társulat törekvéseihez képest százak éhségét csillapítja, máshol bánatkönyveket törli, harmadik helyen a szebb jövő reményében hajnalpir rózsáit Likasztja, negyedik helyen az öröm boldogító sugarait varázsolja.

A csáktornyai volt és létező egyesületeket, köröket és társaságokat a következők sorrendben ismertetjük:

1) A »Nemes Csizmadia Céh«, mely már 1709. évben létezett; czéhmester volt Smera Márton; Alapszabályait 1765. évi augusztus hó 21-én Mária Terézia erősítette meg. A testületet s alapszabályait Zadravecz

A „Muraköz“ tárczája.

Sarkányjárás.*

— Irta: Szombathai Bálint. —

Girgiczia erdőit vágják, vágják! Ledől a régi »Attila fája« a samárföldi erdőben, utána dől a többi közönséges. A szűz völgyekben, agg tölgyesek árnyában, hol kicsi Dávidok, favágó emberek ejtik el a rengetegek Góliátját — kőhögve kanyarog tekete kigyóként a szárnyaskerekű sötét kocsi-sora és elviszi a holttesteket széjjel a világba.

Besurran nyomán s völgyeibe felszivódik a betű. Tariott erdőben elhal a madárdal, tariott erdő között apró fehér falvakban a göcseji bocskoros ajkán az irattal sző: a népdal, népmese, monda. A mint a vasparipa kihozza a ledől fak testét, kihozza a betűk világába a hagyományt...

...Nappuyugatra járt akkor a török temetkezni. Göcsej déli szélén miatta állt őrt az Ördög-barlangja, Szemenye és Tormaföld vára. A községek ma is élnek, a várakat a török megrontotta, az idő eltörölte. Nyoma veszett a tormaföldi várnak is.

Kis hegyoromra kiült erősség volt, s benne Torma parancsnok, a várur. A Kerka-völgy gyepes, virágos teknőjére, a hegyoldalok vadas erdőire,

* A monda anyaga az »Adatok Zalamegye Tőfőntéből« való.

mik körülövezték, azt mondta a göcseji ember: az a Torma földje. Ebben a dalos, illatos lészekben ketten éltek: a várur és szépeüst, rosszlelkű felesége. — Fiaitok voltak és boldogok, mert várták Tormaföld jövendő urát. — Ha lány lesz, legyen átkozott, kiteszem a sárkány martaikául; áldott legyen az Eg, ha fiuval ajándékoz meg! — így imádkozott Torma felesége.

Az Isten igazságos, megszületett a kis megátkozott leány s anyja, eszébe jutván átka, szörnyet halt.

Egy vén, töpörödött dajka pólyázta, nevelte a szép csecsemőt. Ő védte első lépései közt. Ő játszott vele a várkert ligetei közt, melyek lenyultak a Kerka nádas, fűzes partjára és ő öllözte a gyönyörű szőke hajadont a vár ólomkarikás ablakai előtt, Megpirongatta, ha nem várta be s magányosan bujdosott; az erdőn édes számóca után, ha egyedül szedett virágot, vagy úzótt pergyókat a Kerka réjén.

Még valami volt, miért oly örömet suhant a vén köszvényes dada elől. A várkert mellett a lankás hegyoldalon aranyzöld páskáziun legettettek a tormaföldi pásztorok iromba teheneiket s daloltak Zágórról, Karicsáról s a szegény Valiczkárról, kit a szép dúsaszag urfi megcsalt s azért belehalt bujába.

Mintha bölcsője felett dudoltak volna ilyenkor altatót, mosolygó arczu, szép szőke feje alanyatlott lassan-lassau a mohos kőre; álomba ringatta a dal. Egy bodzafás ligetben, fatöng feléte nyílas mellett aludt el, mely titkos és rejtett utakon a vár alá s onnan fel a termekbe vezetett — Egyszerre szétváltott a bodzabokor pök-

halós átrúje, sercsögő zaj hangzott, mint mikor a fenyűta ág, a lombokon millió szentjános bogárként zöld tény ficzánkolt, egy lörtelmes sárkánykigyó csuszott elő, oda vonszolta undok testét az alvó leányhoz s ólébe tetste lejét. A sárkány volt, a melynek anyja odagérete.

Az ébredő leány először iszonyattal mecszettette rá szép szemét s remegett mint a szellő által ölegetett lilium, de azután mintha jószágot olvasott volna ki a szörny villogó kék szeméből, végigsimitotta hideg, zöldes ténny paizsát, mire az megdöcsört ebként farkát csóválta. — Ugy is járt azután mint hű kutyájával; a várban is megszkott ebként járt-kelt.

Hosszu idő telt el azután. A csaták szele felviharzott a Kerka csendes, békeséges völgyébe is. Egy záporos alkonyaton a remélt megoldotta a kis falusi harangok nyelvét; viszhangos sirásuk végigszállt a völgyben mint ijedt madarak csipgése. Jöttek azután még ugyanazon éjszakán gyalog és szekérn menekülő emberek. Sápát fehérnépek, karjukon szopós gyermekek, sirba néző agyagok; jó barát, ellenség egy szekéren. — Mind kimerült, éhes, ijedségtől gyenge. Csukló sokoással panaszoják szűlőjük, tejsivérük, mátkájuk, minden földi jussuk szomorú pusztulását.

A hajnal tarka képre tekinthető. A térs rétekre mintha minden fényes drágaságait kihordották volna czifra sátrak alá a göcseji erdő (tünderei). Csintlan szellő kőcozta a löfarkakat a sátrak tetején, melyek köre olyan volt, mint valami tarka keleti szöngye a sok czifra ruhától, nyeregűtől. Tíz kőre telepedve várták a parancsot a marczona török katonák; fele béna. A tábor

András cséhmestersége alatt, vagyis 1865. évi november hó 11-én a megye közgyűlés Zala Egerszegen egyhaagulag a nyilvánosság jellegével ruházta fel. — Jelenleg a nemes csizmadia czéh „Ipartestület” czim alatt szerepel, elnöke Premecz István, pénztáros Hadrovics István, jegyző Haba István, ügyész Wollák Rezső.

2) A »Chevra Kadischa,« vagyis a temetkezési egyesület, keletkezett 1795. évben; ezen évből maradt fenn egy régi okmány, mely szerint ugyanazon évben aug. 7 én eladott a helybeli községi előjáróság Fischel Fülöpnek egy darab földet temetőhelynek; Fischel Fülöp volt tehát nemcsak ezen egy let elnöke, hanem a helybeli izr. hitközség megeremelője is.

3) »Jótékonyági Pénztár« keletkezése felől nem maradt ránk megbízható kuforrás, csak annyit bizonyos, hogy ez 1880 körül létesülhetett, melynek első elnöke és pénztárnoka szinte a fentemlített Fischer Fülöp lehetett. Jelenleg elnöke Benedikt Ede, pénztárnoka Rosenberg Rezső.

4) Az »Izr. Nőegylet« keletkezett 1863. évben, első elnöke Neumann Jozefina, első pénztárnoka pedig H chsinger Czecczilia volt. Jelenleg elnöke Wollák Rezsőné, pénztárnoka Gráner Mikásné.

5) A »Csáktornyai Polgári Egyesület« megalakult 1869. évi november 21-én. Első elnöke volt Konyári Mihály, alelnök Pecsornik János, jegyző Huszár Nándor, ügyész Szijj Sándor, pénztáros dr. Klein Sándor, könyvtáros Löbl Jakab — A csáktornyai »Társas-Kör«-i czimét felvette 1880. évi december hó 20-án, 1881. december 13. án megszűnt működni. 13 évi szünetelés után működését mult évi november hóban folytatta. Jelenleg elnöke Ziegler Kálmán, alelnöke Zakál Henrik, titkár Zrinyi Károly, pénztáros Polyák Mátyas, háznagy Probszt Ferencz.

6) A »Csáktornyai Dalárda Egyesület« már 1860-ban létezett Pecsornik János elnök, Szabolics Antal pénztáros és Klika János karmester vezetése alatt. A jelenleg szünetelő egyesület elnöke Szeiwerth Antal, jegyző Zrinyi Károly, pénztáros Polyák Mátyas, karvezető Alszeghy Alajos.

7) A »Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársulat« megalakult 1872. június 2-án első igazgatója volt Pecsornik János, aligazgató Fischer Henrik, könyvelő Löbl Jakab. Jelenlegi igazgató Szeiwerth Antal, aligazgató Hirschmann Samu és könyvelő Weisz Miksa.

8) A »Csáktornyai Önk. Tüzoltó-Egyet« keletkezett 1875. április hó 18-án. Első elnök volt Horváth György, alelnök Konjary Mihály, pénztáros Deák József, orvos dr. Kra-sovecz Ignác, jegyző Huszár Nándor, parancsnok Környast József, alparancsnok Nuzsy Mátyas. Jelenlegi elnöke, Nuzsy Mátyas, alelnöke Ziegler Kálmán, pénztáros Deák József, orvosa dr. Schwarz Albert, jegyzője Alszeghy Alajos, parancsnoka Szeiwerth Antal, alparancsnoka Morandini Bálint.

9) A »Csáktornyai Jótékony Nőegylet« megalakult 1879. január hó 20-án. — Első elnöke volt özv. Deurbányi Elekné, elnöke Ziegler Kálmán, pénztárnoka Dugovich Pálné, jegyzője Margitai Józsefné, titkára Margitai József. Jelenleg elnöke Bernyák Károlyné, alelnöke Tóth Lajosné, jegyzője Fischer Dugovich Betti, pénztárnoka Frász Tamásné és titkára Jeney Gusztáv.

10) A »Vöröskereszt Egyesület« megalakult 1880. január hóban. Elnöke volt özvegy Deurbányi Elekné, pénztárnoka Dugovich Pálné és titkára Dugovich Pál. Ezen egyesület néhány évi működés után feloszlott.

11) A »Jótékonyági Egyesület« keletkezett 1880. évben. Első elnöke Benedikt Ede, első pénztárnoka Hochsinger Sándor volt. — Jelenleg elnöke Löbl Mór, pénztárnoka Hirschmann Adolf.

(Folytatjuk.)

Külföldiek.

Wlascics miniszter köszönete. A nagykanizsai Kisdnedvelő Egyesület — mint közöltük — folyó hó 12-én tartott közgyűlésében Wlascics Gyula vallás- és közoktatásügyi minisztert nagy lelkésedéssel örökös tiszteletbeli tagjának választá. — Wlascics-miniszter ur a kisdnedvelő egyesület elnökéhez a következő megleghangu köszönő levelet intézte:

Nagyságos asszonyom!

Nagyon kedves meglepetésben részesített engemet a nagykanizsai Kisdnedvelő Egyesület az által, hogy engemet az egyesület örökös tiszteletbeli tagjává megválasztani méltoztatott.

Kedves kötelességemnek fogom tartani azt az egyesületet, a melynek édes anyám is egyik alapítója volt, tölem töhetőleg támogatni.

Fogadjá és tolmácsolja kérem Nagysá-

god ezen nagybecsű figyelemért őszinte köszönetemet.

Kiváló tisztelettel vagyok
Nagyságod hive:

Wlascics Gyula.

Csirtán Károly ur vármegyének alispánja e hó 19-én Csáktornyára érkezett. ahol 20, 21 és 22 ikén hivatalos vizsgálatot teljesített a szolgabírói, a városi és külterületi jegyzői hivataloknál, volt Perlakon és Óraégen, ahol a szolgabírói, illetőleg jegyzői hivatalt vizsgálta meg.

Méhészeti előadást tartott e hó 19-én és 20-án az áll. tanítóképződében Abaffy József méhészeti vándortanárral. A tanuláságos előadást az érdeklődő intelligencia köréből s többen meghallgatták.

Protosztás isteni tisztelet. Ma, 26-án d. e. 10 órakor Csáktornyán, a tanítóképződe zenertermében, urvacsoara-osztással egybekötött protosztás isteni tisztelet tartatott.

Szakközvetítő irják hogy Zalatvármegye alispáni hivatalának 8488/ni: 95. számú értesítése szerint, Mura Király vasuti állomáson, marharakodó állomás engedélyezett. Szakértőül Lange Kelemen járási állatorvos rendeltetett ki.

Köszönetnyilvánítás. Szakonyi Zsigmond takarékpénztári igazgató ur szives volt intézetünknek több értékes régi arany, ezüst sat. pénzt és emlékérmét, számos könyvet és folyóiratot adományozni. Amidőn ezek átvételét e helyen is nyugtatom: tekintetes Szakonyi Zsigmond urnak, a tanítóképződe igazgató-tanácsosának, aki intézetünk iránt sok éven át oly igazi meleg érdeklődéssel viseltetett, minek értékes adománya által, ujabbban is oly szép jelét adta, — intézetünk nevében, melyhez az ő szive is hozzánőtt, leghálásabb köszönetemet nyilvanítom! — Csáktornya, 1895. május 20. Margitai József tanítóképződe igazgató.

Yilvános köszönet. Szakonyi Zsigmond h. mérnök ur 22 darab könyvet és 9 darab arany-, ezüst- és rézérmet volt szives a helybeli polgári fuiskolának adományozni. A midőn ezt nyilvánosságra hoznám, elmulasztathatlan s kedves kötelességemnek tartom, hogy adományozó urnak az értékes ajándékaiért az intézet nevében leghálásabb köszönetemet kifejezzem. Csáktornya, 1895. május hó 20-án. Pálya Mihály, polg. isk. igazgató.

Csáktornyai közs. elemi iskolánál halálózás folytán megüresedett egyik rendes osztálytanítói állásra pályázatot hirdt a közégi iskolaszék Évi fizetés az első esztendőben 500 frt készpénz s más tanító részére 200, nőilen részére 100 frt lakpénz; a próbaév sikeres betöltése után állásában a választott véglegesítettéven, fizetése 600 frtra emelkedik. Az állással ötször ismétlődő 10 százalékos korpótlék is jár; az első a véglegesítettől számított 10 évi működés után, a többi 5-5 évi időközökben. — A kéllően fölszerelt kérvények június 10-ig bezárólag Ziegler Kálmán kir. közjegyző urhoz az iskolaszék elnökéhez intézendők Csáktornyára. — A megválasztott tanító szeptember 1 én foglalja el állását, fizetése is e től a naptól tétetik folyóvá.

Dr. Róder M. három héten át városunkban működött fogorvos, meghívás folytán Alsó-Lendvára távozott. Dr. Róder jeles szakképzésűt több helybeli pacienseitől volt alkalmunk dicserni hallani, hihetőleg Alsó Lendván is a fogbántalmakban szenvedők elismerését fogja kiérdemelni.

Bucszó. Barátainknak és ösmerőseimnek kiktől távozásomkor búcsút nem vehettem, e helyen mondom a távolban szives „Isten hozzád“-ot. — Debreczen, 1895. május 23.

Jancsó Gyula.

más helyen karcsu arabs lovak nyerítettek a Kerka vize után. S ennek a szines tömkelegnek közepén fényes sátor puha ottománján hever a basa s körülötte harcshabjaszusz vezérek épen arról beszélnek, hogyan füstölik ki a tormaöldi vár urát.

Az víz-zhangos léptekkel, gondteit arczszal jár-kel a vár folyosón késő alkonyatig, de parancsot alig oszt, mintha a török csak pihenni tért volna szép réjtjeire. Egy-két ör volt csak éhen, mikor az éjszakai sötétben őt alak indult fel a vártornyba fogókkal, kalapáccokkal, vasvágókkal. Fenn a torony sisakja alatt a fényes harangnál megállt s a vén csizgány harangozó hozzányúlt a fogóval. Abban a pillanában magától meglódult a harang, eltaszította magától a négyet s szép kenetes hangjával víz-zhangra ingerelte a Kerkavölgy zegé-zugát.

A négy között ott volt Torma is, ki kedves kedves harangját, melynek érczében hang kedvéért aranyait olvasztotta, le akarta vétetni, hogy a török elől a Kerka ágyába sülyessze.

A török kürtök riadója felett a harang hangjára a tábor nyüzsgőni kezdett s neisokára tüzes csillagokként repültek a vár felé az agyugolyók. Kigyulladt tüzek fényénél folyt az ostrom s e fényben ott repkedett egy fehér galamb — Torma leánya elszántan, biztatva, bátorítva. Az ostromló basa meglátta, abhagyta a harczot s másnap felizett a hitetlen kutyának: ha lányát kiadja, békén hagyja a várat s alkonyatkor elindul Kanizsa felé.

Nem várt soká izenetre. Hajnal hasadtával belépett a várur iródeákja a basa sátrába s jelentette, hogy a következő napon a fehér galambot, melyet annyira megkívánt, sátrában találja. — A fiatal iródeák megsugta a leánynak, annak arczáról leolvasta a hű sarkány s éjnek idején elragadta nyoszolyájáról s levitte hűs lakásába a Kerka fenekére. A Kerka halásza ma is látják neha csendes holdas éjjeleken vízi lilomok közt hóféhér ruhában.

A basa várta-várta, mikor ölelheti a várur szép aranyzóke leányát. Elmult sz igéret réggel. dél is elkövetkezett — hiába. Dühölt remegve fuvatott támadóra, a török sereg ráomlott a várra, s éjszakára mint óriás faklya, egy égett Torma erőssége, bevilágítva rezgő fénynyel a göcseji erdők bolyhos prémjét. Sorba omlottak be az égő gerendák, maguk alá temelve Tormát, az arany harangot s a várba szorult népet. Az elvonuló török sereg csak fekete romot hagyott hátra, kipusztult falut, síró népet.

Ritkán akadát aztán látogatója, csak éjnek idején járt sístergő szájjal, villámó szemekkel a romhoz, s a romtól a Kerkába a sarkány. Izzó teste cserepesre sütötte a földet s még ma is, hosszú idő után hiába szánják, hiába vetik be, nem terem sem fű, sem virág a tormaöldi „sarkányjáráson“.

Meghívó. A „Muraközi Tanítóképző” ez évi rendszeres közgyűlése június 6-án reggel 9 órakor Mura Csányban az elemi népiskola helyiségében fogja megtartani, melyre a kör tisztelt tagjai és a tanügybarátok ezennel tisztelettel meghívottak. — Tárgysorozat: 1) Az „Évtvös” alapról jelentést tesz Alszegey. 2) A pénztárvizsgálat jelentése. 3) Sinkovics Ferenc fölött emlékbeszédet tart Brauner. 4) A szülőföld ismeretése. Gyakorlati tanítás tartja Molnár Antal. 5) A testápolás iskolai szempontból. Előadja: Buday G; Indjványok. — Csáktornya, 1895. évi május hó 25-én.

Jeney Gusztáv körelnök.

A csáktornyai Szépitő Egyesület választmánya e hó 19-én ülést tartott Morandini B. elnöke alatt jelen volt 16 választmányi tag. Elnök kérésére a néppünnepély június 16-ára halasztott, miután a sok esőzés és árvíz folytán a néppünnepély helye nagyon nedves s nem is várható annak az előbb kitűzött napra való felszárada. — A választmány mint rendezőbizottság 12 csoportra osztott. — Munkakörükrol az egyes csoportokba besoroltak értesítették. — A néppünnepély helyének ivlámpákkal megvilágítása elvetették, miután nagyon költséges volna. — Dörner József levele olvasott fel, melyben a választmánynak tudomására hozza, hogy a tagok sorából kilép, miután a katonasághoz kell bevonulnia. — A néppünnepély helyén állandó padok létesítettek, melyekhez a szükséges anyag beszerzésével s felállításával elnökség bizatik meg. — Elnök bemutat egy papírmódellet, mely szerint a csokorsütémények helyezésére állványt volna készíthető. — Elhatározottak, hogy két ilyen állványt készíttetik s annak költségei előirányoztattnak. — A Jalszában, az egyesület által bekerített és rendezett terület a választmány egyhangú határozata folytán „Városliget” nevet nyert. — Czvetkovics Antal pénztáros felolvassa a rendezendő néppünnepély programját, mely módosítás nélkül elfogadtattak. — Az ünnepély programja a következő: Néppünnepély. 1. Délután egy órakor kivonulás a „Városliget”-be zenekar kísérete mellett, a gőzmalomtól kezdve. 2. Különféle alakok bocsiattatnak föl, melyek az egéssz ünnepély alatt a levegőben lebegni fognak. 3. Alátsereglet megnyitása, két serecsen megérkezése után. Az állatseregletben láthatók lesznek: orosz-lán, tigris, elefánt, szamar, óriási béka, két óriási 100 kgr. súlyú réce. 4. Felállítatik a csáktornyai szépitő-egyesület karikakézdvel csarnoka. hol szép és értékes tárgyakat lehet nyerni. 5. Szerelmen hőmérő és mérleg. 6. A faragószek vagy a szép Adél rémtörténet, előadja N. N. 7. Különféle léggömbök bocsiattatnak föl, ezek között egy óriási éggömb kosárral és esernyővel lesz ellátva, melyen egy ember fog fel-zállani Végül egy golyó fog fölzállani apró gyermekekkel. 8. Nyári első versenyfutás, melyre a következők vannak jelgyezve: a) Nem szabad, b) Barhadine, c) Csutondár, d) Álmos, e) Garda, f) Alegretto, g) Dornroschen, h) Trics-tracs, i) Csirkelögő, j) Betyár, k) Arnyék, l) Spirifankerl. A utatás alkalmazni fogadni is lehet. 9. 6 és 7 óra közt két néger fog küzdeni eleire-halaira. 10. Ezenkívül japáni lapdajáték, legkgyök dobálása es virágos rendezetek. 11. Táncz. 12. Tűzijáték 9 és 10 órakor. — Végül az állatsereglet felállítás-a s az állatok felvonulása bengali tely mellett. 13. Ördögmatóla.

CSARNOK.

A hoitat kötő eskü.

Itta: Gárdonyi Géza.

„Esküszöm az éő istenre, lelkem udvösségere, szeretteim boldogságára, hogy halálom után való éjjelen elövök hozzád élőhöz és megmondom nekod, hogy van e élet a síron túl is és ha van, milyen az? Dr. Wald Antal professor.

Dr. Scherz Emil a filozofia tanára.

A gyertya lobogott s a falon sötét árnyak tánczoltak, midőn a komoly férfiú aláírta ez esküt s megcsókolták egymást.

Ezután dr Wald fogta a kalapját és esernyőjét és elment.

Mi indította a * * * filozofust e különös eskütre?

A kor.

Akkoriban keletkeztek az istentelen,

vallástalan bölcsészetek. A tulvilág erősen foglalkoztatta a tudók agyát s a tulvilág titkaiba emberi ész évezredekén át sem tudott behatolni.

A két öreg professor minden nap együtt tanakodott a modern és a régi filozofiai tételek fölött. Mi érdekelheti jobban az őz fűrtöket, mint a sírok titka: jnyugvás van-e ott, vagy semmisülés?

Az egyik: 80 éves volt akkor, a másik 82 S régi, egymást nélkülözni nem tudó jó barátok voltak. Másnap reggel az öreg Scherz professort az inas reszkető kiáltása ébresztette föl:

Uram! keljen föl, Wald doktortól vannak itt, a doktor ur meghalt.

Az öreg ur felijedt, fölült ágyában, aztán ismét visszahanyatlott:

— Az lehetetlen! — hebegé.

— Oh uram, igaz — felelt a szolgáló sápadtan, a szél ütötte meg.

Ott feküdt kiterítve, holtan.

Arcza viaszfehér, szemei lezárva, — hosszú ezüst szakállá nem rezgett a lehe léstől.

Dr. Scherz megfogta a halott kezét.

Hideg volt az és merev.

Hiába próbálta melegíteni, hiába hívta reszkető jó hangon, hiába mondtatta neki, hogy vegye tréfának a dolgot, ő nem kívánja, hogy azért meghaljon és ömlötték rája könnyei.

A spiritus fáklyák kékes-fehér lángjai kísérteties fényt lobogtattak, midőn a két öreg keze utójára érintette egymást.

A halott kéz nem adta vissza az élő kéz szorítását.

Dr. Scherz ez estén egyedül ült szobájában.

A gyertya most is úgy égett, mint máskor. A falakon ugyanazon árnyak tánczoltak. De minden néma volt, csak a lángoló gyertya kanóca szerzegett olykor s kékes golyócskákat pattantott el az izzó bél körül.

Az óra XI-et mutatott s a fődélen kiugrott a jelentő kakuk madár s taktusra billegve elkakukolta az óra számát, aztán ismét visszaugrott s a szobában ismét csend volt, csak az órainga egyhangú ketyenéseit voltak hallhatók.

Dr. Schertz mozdulatlanul ült az ócska kanapén. Eleinte érintetlen volt a kis tveg bor, a mit az inas csupa zokásból vitt be hozzá.

Szegény Jean! Nem szárad ma ki a vitában senki torka se

S eszébe jutott az ünnepélyes fogadalom, a melyet tegnap ilyen időtájban tettek. S megborzadt.

Félt tőle? Miért félt volna? Hiszen mig élt, csak jót akart neki. Hát miért iszonyodik?

A test iszonya az nem a léleké.

Mind a mellett némi érdeklődéssel várta az öreg ur a jövődőt.

Mert ha van az emberben lélek, akkor a ragaszkodás, az eskütudat átmegey a más világra is.

Es ezenfelül dr. Wald a tudományért is annyira élt, hogy a másvilág kapujától is kész lesz visszafordulni, csakhogy a lélek lenmaradását tudtul adhassa barátjának.

Mihelyt a világ kézzelfogható bizonyítványt kap a tulvilág létezéséről, azonnal megváltozik minden.

Az emberiség, a társadalom egyszerre elvet minden törvénykönyvet, csak a bibliát tartja meg; egyszerre bezár minden ajtót, csak a templomot hagyja nyitva s a föld egy naggyobszerű vasuti állomással válik, a hol hosszabb-rövidebb ideig várakoznak a szent Mihály lovára.

Dr. Wald csak akkor nem jön el, ha semmivé vált.

Az öreg ur izgatottan járt föl és alá szobájában. Izzadt homlokáról félre simított a olykor a fejér hajfürtöket, aztán ismét leült és halvány arczaal tekintett az ajtó felé. E közben az óra nagymutatója sietve közeledett a tizenkettes számhoz s dr. Scherz idegett valami névtelen félelem lepte meg. Csengetni akart az inasnak, hogy jöjjön be, de valami névtelen borzalom némitotta meg a kezét. Az óragép megberrent s a kakuk gyors hajlongással kiáltotta az éjszét.

Mikor az utolsó hanggal visszaugrott odujába, a gyertyaláng magasan lobogott fel, az ajtó felcsappant és beomlott rajta egy irbázatos bozonlos mezeve.

Fényes, ragyogó szemekkel nézett dr Schertze s erős veltrendítő hangon szólalt meg:

— A tulvilág se nem olyan mint irják, se nem olyan mint beszélnek!

Ezeket mondva, odanyult az asztalon fekvő eskü irathoz, rátartotta a gyertyalángra és egy pillanat alatt azzal együtt lángot vetett, — eltűnt.

A közönség köréből.*

A perlaki kir. járásbírótság szennyes cizmével s Strausz Béla aláírással, valóban szennyes nyomtatvány jelent meg s terjesztetett a közel napokban.

Nem az individuum, melynek ez szellemi terméke, mert annak ki és mi volta köztudomású dolog s a vele való érintkezést kizárja, — sem a nyomtatvány tartalma mert az azzal való foglalkozás a büntető bíróság feladata, hanem egyrésztöla méltatlanul meg támadott férfiú iránti erkölcsi kötelesség — érzetünk, — másrésztöli azon közérzet, hogy az illetékes hatóságok gyors és kielégítő, a jövőre pedig megnyugtató eljárását kikérjük: szolgál alapjául jelen nyilatkozatunknak annál is inkább, mert a „közvélemény”-t az érintett nyomtatvány egyenesen kihívja, hogy:

Mi, a kik évek hosszú során át folytonos társadalmi s hivatalos érintkezés által Horváth Csongor perlaki kir. járásbíró urat ismerni tanultuk; őt, mint a társadalomban vezérlő helyet elfoglaló férfiút s a bírói karunk előkelő tagját, tiszteljük, szeretjük s becsuljuk, a többször érintett szennyirat hazug tartalmát s alávaló rágalmaikat pedig a legnagyobb megbotránkozásal visszautasítjuk.

Perlakon, 1895 évi május hó 23.

Grész Alajos ügyvéd, Dr. Kemény Fülöp ügyvéd, Csaszna József ügyvéd, dr. Hajós Ferencz ügyvéd, Wollák Rezső ügyvéd, Zakál Henrik ügyvéd, Ziegler Kálmán kir. közjegyző, dr. Farnak László kir. közjegyző-helyettes.

* E rovat alatt közlötték a * felelősség a beküldött illeti. Szerk.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁND OR)

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiče se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozsefa urednika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:

Kajšara Fischer Filipova kam se prodajata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Fojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i faj računaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svakotijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju

Sluzbeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Gospodarstvo.

Da bi konj znal govoriti, rekel bi ovo:

1. Neveži me nigdar na željezo, kad zmrzne, ar i ja hoćem imati kožu na jeziku.

2. Neostavljaj me vu stali cě u noć, na kratkom privezanoga i prez nastilja. Ar sam takaj truden ter bi si rad poćinuti.

3. Nesili me više soli žderati, nego li sam hoćem, kada mi već mećeš sol vu zćb. Ja znam bolje od vsake živine, koliko mi je treba soli.

Nemisli da kad sam ja konj, da morem imati vu sěnu kakov god draš trnje.

5. Nemisli, da sam ja nć truden nigdar, ar hodam navćk pod bićem. I ti sam za stalno bi se branil proti biću.

6. Nemoj me tući, kad se slučajno gde na putu splasim ar bum ti drugać pri najbližejoj priliki napravil novu nepriliku.

7. Neti aj me na brćg, ar se moram i onak gori popeti i tebe izvleći. Probaj samo ti s terhom na brćg iti.

8. Vu mojoj stali nek je svćtlo, ar kada iz temne štale vun dojdem, boliju me oći naroćito kada vun snćg.

9. Netiraj me prez pameti. Vući me, da ti na rćd stanem.

10. Nedaj mi piti odviše hladnu vodu, pak mi nedavaj vu lampe zmrzjene žvale; stćpi malo, makar i na mojem tćlu.

11. Nezaboravi mi opiliti zube, kad

su spićasti, ar drugać nemrem grizti zob.

12. Nedaj mi bežati iz brega vdol, ar ako ti se nekaj pokvari, a moreš si i ti vrat skrhati.

13. Kada me zaprećješ pazi i na moje rane.

14. Neposudjaj me nikomu, koji ima menje pameti od mene.

15. Nezaboravljaj na stalu knigu, koja je prijatelj potićšenih i gđć stoji pisano: „Pravice se smiluje i nad svojim maršetom“ — Ovak b pripovćdal vnogomu gospodaru njegov konj, kada bi znal samo pripovćdati —

Šparanje zobi.

Konji, koji neimaju dobra zube, nemreju zob vu redu zagriziti, drugi pak žereju ju prehito, tak da preć polovice dohadja nerazgrizena vu želudec, koji ju neprekuhava. I ovak ide barem tretja stran zobi pod kvar. Da se tomu pomore, treba zob raz stući ili pred hraćenjem barem 3 vure vu toploj vodi namakati. Takvo zobeno zrnje konji rado žereju i treba ga menje

Vlažne staje su za konje škodljive.

Vugodnost vide se staje zevsema zadušljive, vlažne i smrdljive. Vu ovakovih stajah, osobito vu zimi, kad su konji više vu stajah, vrlo lahko zbećejaju. Neviše se polave betegi na oćih i nogah, koje oteceju a konji počneju ka ljati i dobivaju dugu nećistu dlaku. Da se vse to zapreći, treba

staju višaput preluftati, i nastojati da imadu dosta svella i zraka. Da nebudu mokre, mora gnojšćica iz stajah izdicati.

Fantljivost odurjenoga.

Krup (drhtajuć od srditosti, zažarenoga obraza, teško diha ući, nise je mogel zderžati. nego je zdignul ruku i prosil za rćd): Molim, gospodin sudec. . .

Sudec: Čekajte, čekajte, odmah. (Proti obtuženomu): Nu vu obtužnici se mogel zevsema druge stvari naprvo stavljaju, gospon Dimian! Vu obtužnici je pisano, da ga i drugim načinom uznemirujete! Da ga srdite, gda se žnjim zestanete; da obhadjate okolo gospode i da pripovćdate o gosponu Krupu, da je prava mizireja, koji nemre niti cipele platiti, a bog zna da li na isti način plaća i o tale stvari, kaj ih nasebi nosi! Vidite, to vezda drugać izgleda, nego kaj ste vi malo prvlje pripovćdali, kaj nć? Ali glavna je stvar, da vam je gospon Krup već zdavnja ponudil penze za cipele, da vas je već nebrotjeno put pital, kaj je dužen, da vas je pital za račun, da vam platiti more, nu vi mu niste hoteli računati, niste hoteli prijeti penze, a ipak ga i na dalje preganjate. Jeli tomu tak? . . .

Krup (koji je nć mogel zderžati): Je, slavni sud. — prav tak. Te mi je cipele delal već pred tremi ljetmi, kad sam se

ZABAVA.

Ćudnovata senja.

Već je pol noći prošlo. Na ognjišću je živahno gorelo skup znošeno svržje: Dragoneri su okolo ognja ležali te su počivali na koliko se je to u ratno doba dalo. Konji, koji su skupa svojim jaćci vrući dan pretrpeli, takodjer su bili mirni. Od vriemena do vriemena se je ćal glas „Piketah i Patrole“, koji su kod susretanja jedan drugomu današuju „Parolu“ dovikavali te „Lozung“ udgovarali. Bili su u Logoru.

Jedan dragoner se stane potegne svoju slamu bliže k-ognju, pritisk kapu na oći te se sedne na zemlju, zamota se u svoj kepenjek za da si hrbet od sevra saćuva. On glavnu nasloni na svoj svežij slame te se povđa svojim mislim.

Ja nemegu spati, veli u sebi, akoprem sam trudan kak crna zemlja. Deus je šestdeseti rodjendan moje matere, te su moje sve misli kod nje. Ja vidim moju dobru staricu, kak iz molitvene knjige za me, za svoga sina Florjana Boga moli, da bi joj ga dobru Bog iz ratni pogibelji zdravog povrnu. Vidim, kak moju svetešuju opravu ćisti, u kojoj bum, kad odslužim, moju Treziku u ćirkvu pred

oltar pelal. Oh moja mati, moja Trezika, moje domorodno selce! Rado za kralja umrem, ako je Bog tak odredil, ali ako iz ovog rata dojdem sretan domov, tak nema sretnijega ćovieka nego bu Florjan! jer ja imam najbolju mater na svietu, te joj želim stare dane sa mojom budućom ženom zasladiti, za da joj naplatim ono dobro, koje je ona menićinila.

Rekla mi je na raztanku: „Florjan, ti ideš danas u sviet, a tvoja mati nebude okol tebe. Ti buš došol u društva, gde te budu tvoji prijatelji hoteli stranputice zavesti. Nedaj se zapeljati, nego mi ovdí obećaj, da buš uvik imal Boga pred oćmi i da buš Krajlu vierno služil. Ja bum za te molila. Ako pak bi me Bog prije nego ti domov dojdeš, k-sebi pozval, tak bum se na zadnoj vuri Boga molila, da mojemu duhu dopusti još jedan krat k tebi doiti i tebe blagosloviti za vrieme i za vekivećnosti. A kaj mati na zadnoj uri Boga zaprosi, to Bog dopusti; tak je tvoja babica rekla a velim i ja.“

On je sve dublje zašol u promišljavanju, te akoprem je bilo prilićno hladno, stalo je pred njegovim zaprtimi oći u proljetnem suncu prijazno selce u kojem se je rodil. On je u duhu videl sebe nakinćenoga sa medaljom za hrabrost, kak se povraća k svojoj materi, susedi ga poštovanjem gledaju a Trezika mu bieći susret, i baš hoće zaviknuti: „Gde je moja mati? . . .

Stanovito šuštanje ga u tom pretrgne. On odpre oći . . . — Svemogućć Bože . . . ves se strese . . . gledí osupujen skazanje: Jer kaj je videl? Komaj dvadeset korakah od njega je stala njegova mati u mrtvećkoj oprav; skrižom u sklopljenih rukah On je hotel zakrićati: „Mama“, ali mu je rieć u grlu zpnela.

Preobladan ćuvstvi poklekne i pruži ruke proti skazanju. Ova zdigne desuicom, prekriži svojim soldata te mu da znamenje, da za njom ide

Florjan dojde malo k sebi te reće: „Tko si goder ti noćno skazanje, pekleška straha nisi, druga nebi uzelo na se spodobu moje pobožne i kriepostne matere. Ja sam soldat i nepoznam straha, hoću te slediti kam god hoćeš.“

Zdigne se te ide za njom. Već su prešli predstraže i nevidjeni otišli ćez neprijateljske straže, kad su na jedan krat došli pred neprijateljski sator, u kojem su generali bili skakupljeni tu su sićdnica drćžali nastavljaju rata. On pred vrati posiuša.

Bilo je zaključono, da još iste noći se ima navaliti na dragonerovu ćetu, za koju je neprijatelj dobro znal gde leži, te se ista ima unistiti a početkom jutra se bude onda dalo tim laglje na glavnu vojsku udariti i uspješno ju pobiti.

ženil. Kaj né Jalzica? — Ja sam odmah drugi dan po svatbi poslao k njemu inaša, da pita za račun. On, da ima vremena Dobro. Poslao sam ponovno za tjedan dni. Ono je isto odgovorio. Nu najnekad sem začul, da povsod, kud god hodi, pripoveda da sam se oženil, a da sam imel cipele na dug. Da bi bolje učinil, da sam platio cipele, nego kaj sam se ženil. Nu da to ne bude dugo trajalo. Da sam bil propalica pred svatbom i da budem ostal propalica i po svatbi. Da gdo zna, jeli nisem imel i hlača i kaput neplaćen! A škerlak! i robaču! A to traje već tretje ljeto, slavni sud! — Ja sam mu pošilal peneze po navučniku — on ga vsaki put hitil iz ve kšteta. Ja sam mu poslao po pošti — nije hotel prijeti. Poslao sam slugu s penezi, da mu ih na kakov god način preda, on je pozval strazana, da odpelja slugu, a peneze nije hotel prijeti. Nisam mu mogel platiti, ar nije hotel vzeti peneze, — nu zato me je ipak sramotil i sramoti me i denes. Ja od sramoten nemrem niti na vulcu. Mljekarice, kofe s poverljem, prodavačice duhana vu celom susedstvu znaju, da sam dužen za cipele, ali neznaju, da ih poleg najbolše volje nemogu platiti. To nemrem duže podnašati. I zbetežal sam zbog toga, slavni sud, nemrem jesti, nemrem piti, a ako bu to terpelo još pol ljeta, ja bum v grobu. Molim, slavni sud, da prisili gospona Dimiana, da prime od mene peneze za cipele!

Tuženik (pokažoval e tečajem pripovedanja vse to vekše veselje, a na licu mu se pokazal srdit smeh. Robajuć si ruke od zadovoljstva, nihal je glavu sim tam.)

Sudec (gledajuć to ponašanje tuženikovo, oštro): Meni se čini gospon Dimian, da vas jako zabavlja, kaj tu poslušate?

Tuženik: Z bavlja? slavni sud? Malo da neobnorém od radosti sbog toga. kaj sam čul — to sam hotel čuti i znati, slavni sud! Kaj je vse to proti onomu, kaj sam ja preterpel! Slavni sud! Zaručil sam se s devo kom, — nu kaj velim devojkom, to je bil slaviček. Bila je bila je, nu vezda već nije! (G spa se Krupova zašerlenila). Ljubili smo se, barem ja sam ju ljubil, slavni sud, oh, kak sam ju ljubil! Vse je bilo već pripravljano, samo je još treba

bilo prad oltar iti! Kad najnekad eto ti iz soldačije rukavičara. pravi pijanec, ništarija (Krup je preblédel) i on mi je prevzel devojku. Nu ne samo da mi je nju prevzel, nego je naručil takaj pri meni, da mu napravim cipele i on se vu tih cipaloh ženil, žujom, s mojom Jalzicom, — ako ž-li sjavni sud videti to neverno stvorenje, eto ga pred slavnim sudom! Morti mi bude slavni sud rekel: čemu si mu načinil cipele, kad ti je prevzel devojku! Da, ja to znam, nu jasam to i želel! Ja sam mu napravil, nu nisem hotel vzeti plaću, samo da ga budem mogel sekérati, a ja ga budem do smrti iznemirival, slavni sud!

Sudec (ravnodušno): Dobro, nu prvje vas budemo zaprli! A vu rešt vas budemo navék delić kad vas bude gospon Krup tužil sbog nanešenoga zbantovanja, pak budete vsaki put, koje vréme sedeli vu hladu, razmete li?

Obtuženi Dimian (prestrašen): Mene zapréti?

Sudec: Je, Vi se i onak nežalujete sbog svoga čina — pak budete sedeli (Pomirljivo). Premislite si dobro, gospon Dimian, prosite za oprošćenje gospona Krupa, recite, kaj vam je dužen za cipele, on bude platio, dajte mu ruku, pak ga budete pustili vu miru, razmete?

Tuženik (za kratkim premišljavanjem): Ne, to nebum nig tar učinil, slavni sud!

Sudec: Anda hoćete vu rešt — a takaj plaćati i stroške. Gospon fiskaljuš nije zabadava sim došel.

Tuženik (hitro): Platio fiskaljuša! Né, slavni sud, to uebum učinil. Im je niti jedne réči ne pregovoril; pak čerpu da bi plaćal! (Razmišljajuć par minut): Dobro gospon Krup naj mi da petaću, pak je stvar. . .

Krup je izvadil iz kabelara petaću i položil ju je na stol: Tu je petaća, gospodiu sudc: nigdar vu mojem življenju nisam tak rad platio, kak denes! Barem budem od vezda vu miru! . . .

Sudec (Dimianu): Vzemite petaću, tak. Vezda si dajte vsegnite vu ruke, tak. A vezda idite dimo — pak da vas nevidim više ovdi zarad iste stvari, gospon Dimian, budite spametni!

Dimian se pritajeno nasmejal, naklonil se i pozdravil po izno: „Najponizneši sluga.“ i izišel je vun iz sobe.

Lehkim srcem ide iz sobe i gospon Krup, a poleg njega gospa, čerlena kak rak. Za njimi gospon fiskaljuš i svedoki, koji se poluglasno zabavljaju i smiju.

Pri vratih sudbene palače zasravil se Dimian i pričeka je, da dostignuju tovaruši Krup, pak obrnuvši se rukavičaru pregovoril je ujedljivo:

— Slušajte, vi bedaki, kaj mislite, da ja takove cipele za kakvih vušvih pet forintih sivam? Mislite li, da sam rukavi ar? Takovi cipeli vrédni su med bratjom sedem forinti, anda ste mi još dva forinta dužni, — tak je!

S lica Krupovoga nestalo je mira, kaj se čas prvje na njem pokazal, pak taj nesrećni rukavičar gledal je žalostim pogledom na tvrdoglavoga soštara, kak se je dimo žuril.

Glád Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Insignije prajzkog feldmarsala.

Po smrti nadvojvode Albrehta podelil je prajzki car Vilim kralju Ferencz Jožefu dostojanstvo prajzkog feldmarsala. Vezda se javlja, da je 15 majuša došel vu Beč princ Albrech prajzki, regent braunschveigski da kralju preda marsalsku palicu. Kralj bude princa na bauhofu dočekal i sprevedil ga vu svoj dvor kakti gosta.

Kraljevna vdovica Stefanija.

Kraljevna vdovica, nadvojvodkinja Stefanija, ko, a je sprovela mesec danah na izhodu nročito vu Palestini, stigla je 8. majusa na večer iz Syre vu Atenu, gde su ju pozdravili poslanik barun Kosjek i ondešnji konzul. Kraljevna je otonud odputovala, da razgleda korintski prekop.

Najmenjša republika na svétu.

Najmenjša republika na sv. tu je republika Cocolara, nalazeca se na istoimenom

Dragonerovi lasi su u višak rasi, kad je taj plan neprijateljskih generalov čul, jer tim je videl vojsku u kojoj je sam slu il i koja je bila njegovoga prelubezuoga kralja, u najvećoj pogibelji.

U tom hipu počuti Florjan udarac na svoja leđa. Njegov stražmešter je stal pred njim.

„Kaj imaš ti dečko? — nagovori ga isti — Ti se u snu vlašdš kak da si bez pameti, te govoriš sam sobom tak glasno, da nitke niti oka stisnuti nemože. Kaj ti je u glavu došlo? Budi miran i nam je potreben san.“ —

Florjan si riblje oči, gleda zabunjen okolo, gleda stražmeštera, kamerada, svojega za stup privezanoga konja, ognja; pipa po sebi, jeli je izbilja još na istom miestu gde je zaspal — sve je u redu. On je samo sanjal. Pak ipak mu nutri nekaj nije mira dalo, da bi to samo sanja bila. On je svoju mater dobro videl, od nje blagoslov dobil i spomenek neprijateljskih generalov čul. Pri ovoj zadnoj misli zdigla mu se je krv u glavu, on je pričel drhtati za vojsku i samo mu nekaj nije mira dalo, on probudi svoje kamerade te im poveda, kaj je videl i čul.

Spčetka su mu se bradati soldati smejali, ali kad je on pri svojem ostal te zahtieval, da ga odmah pred oberstara vode, za da i njemu isto izpove, a drugać nje za zle po-

sliedice odgovorne čini, postali su mali zamisljeni stražmešter mu zahtiev izpuni.

Odmah probudjeni oberstar dragonerski, komaj da je iz vust Florjanovih začul o zkažanju, koje je isti baš sad imal, dade odmah, po ratnih načelih i najneznatniju stvar za znatnu držati, svoje ljude hitro probuditi te komandirajućamu generalu rapport poslati. Na njegovu zapoved bila je cela četa za fertal ure na nogah u pripravnosti.

Nije dugo trajalo i već se je čulo strelanje predstražah. Neprijatelj je mislil cilu četu u dubokem snu začeti, te nije bil male začudjen, kad je na jedan krat od svih strana obkoljen žestokim ognjem bil pozdravljen General je najme tak odredba načinil, kak da je ono Florjan, kaj je pridovedal, izbilja i čul.

Kad je jutarnje sunce bojno polje razsvietilo, već su neprijatelji ili opali ili pobešli. Ali je pobleda ipak mnogo mrtvih i ranjenih kostala. Med ovimi zadnjemi se je i Florjan nahadjal, koj je dobil udarac sablum preko glave. On je još ležal na bojištu, kad je oberstar k njemu došel, te mu je na nalog generala veliku zlatu medalju na prsa prikupčil. Zatim je bil prenešen u bolnicu.

Kad je poslie tri tjedna bil izličen iz bolnice odpušten, predal mu je regimentski liečnik jedan list. Isti je bil crnim pečatom zapečeden.

„Ja vam nisam hotel lista“ — reče

liečnik — „koj već ovde preko osam dni leži prije predati, nego posve odravite, jer sam iz njegovog pečata sudil, da neadršaje nikaj ugodna.“

Florjan otvori list — isti je bil od Trezike.

„Nezdvajaj — bil je početak — „Budi muž! Tvoja siromaška mati je na svoj šestdeseti rodjendan odmah posle polnodi u mojem naručaju blaženo u gospodinu umrla.“

Dragoner si obima rukama sakrije lice te pričme žuhko plakati, zatim k nebu pogledavši reče:

„Je. materina ljubav ide nad sve, ona navlađe vrijeme i grob.“ —

Žena za primer.

A. Vi ste se dakle oženili, Kak čujem ženitva vam dobro izpala, vi ste izvrstnu partiju načinili.

B: Istina je moja žena je jedno podpuno bitje. Ona sve izvrstno zna te je, kak se veli u svem doma. U literaturi je doma, u muziki je doma, u mietnosti malanja je doma, u pisanju verzusev je doma, samo u jednom nije doma.

A. A koje bi to bilo?

B. Da nije nikad doma.

Em. Kollay.

otoku, 12 kilometrah od Sardinije. Otc (insula) je samo 2 kilometra širok ter ima ljudih samo 55, Ljeta 1886. prikazal je kralj Karlo Alberto otok familiji Bartoleoni, pak je chef (šef) familije pod imenom Pavla I. srećno vladao do 30. majaša 1882. Čudnovitim načinom izjavil je on pred smrtju kralja, da ga niko najnenasledi u svoistu republiku. Ustav (konstitucija) podeljuje izborno pravo (uš) i ženam, a prezeš se zbira na 6 let. Talijanska vlada priznala je nezavisnost republike ljeta 1886. Bèlokupno stanovništvo otoka sačinjava izborno telo, zakonodavno telo, vojsku i vse oblasti.

Streljen šumar.

Iz Temesvara javljaju: Gašpar Felber, šumar grofa Erdőiya u Zgribestu, streljen je u rumunjskom mužu Ivanu Kornjaku, koga je zaradi krađe drv kaštigovali. Vumirajući Felber mogel je još imenovati svog ubojicu, koga su vlovili.

Na mesto divje svinje strelil je notarijuša.

Vu selu Sajo-Szent-Peter pri Miskolcu vadasili su nekoj dan juratos Ladislav Fazekas i notarijus Eugen Janovič na divje svinje. Fazekas je medtemtoga tak nesretno streljal, da je na mesto divje svinje strelil notarijuša.

Izgorela crkva.

Iz Gradca javljaju: Crkva sv. Ivana i Pavla na Buchkogelu vu Gradcu, kam je hodočastilo vno go ljudstva, izgorela je vu nedelju o poldan do fundamenta, ar je prigodom vihra stréla vu nju vudrila. Crkva je bila zazidana ljeta 1590.

Duge brade.

Vu Londonu živi delavec Bihard Latter, koj ima bradu dugu tri metra. Da mu je u neprilična pri delu, splete ju kak žena lasi pak ju spravi pod opravu. — Drugi čovek koj ima jako dugu bradu je kipar Luis Coulon, koj živi vu montlugonu vu Francezkoj, njegova je brada duga dva i pol metra.

Porodjaj vu raki.

Misteriozni slučaj pripetel se je zadnjih ovih danah vu občini Beregszó pri Temišvaru, gde je vumrla jedna mužača Ikonija Csulán koja je kad su ju položili vu raku, rodila mrtvo dete. Iztraga je određena ar je ljudstvo jako zbuskano stin slučajem.

Čelokupno čovečanstvo.

Čelokupno čovečanstvo zračunava se sada na 1.480 milijunah dušah, a englezke novine „Strand Magazine“ pišeju, da bi se to ljudstvo dalo smeštiti vu velikoj kocki, kojoj bi ploštine bile 1140 jardah (nitih), pri čem bi na vs ku osobu došlo 21 kubnih stopah (šuhov) prostora. Ova kocka nebi pkrivala ni polovicu londonskij Hyde parka, a vučen biciklista mogel bi ju obrcati za 6 minutah, pešec — jednu vuru. Kad bi se svih 1480 milijunih ljudih postavilo jeden poleg drugoga, ter za vsaku osobu vzel prestor od kvadrat metra oni bi se mogli smestiti vu jednoj englezkoj grofoviji — a ves ostali svét ostal bi nenapučen.

Najmenjša žena na svétu.

Najmenjša žena na svétu je Paulina holandezka. 18 ljet je stara a visoka je pol metra. Mala frajlica važe 8 i pol funta.

Razredna lutrija i stroški milenijske izložbe

Minister financijah Lukács podnesel je ovih danov magja skoj zastupničkoj hizi onov zakon, kojom se ovlaš je vlada da bu čij priredbe milenijske izložbe vu Budimpešti uredi razrednu lutriju, kojim se imadu nameknuti 2 milijuna krunah. Vse sreće kak i dobitki prosti su od stemplinov i pristojbah.

Vu motivaciji izriče se, da prvešnji proračun za izložbu nedotiče, a pokedob se nemore državni proračun više obteršiti, to je najuputnije, da se vredi razredna lutrija, od koje se ima 1 milijnu forinti staviti na razpolaganje ministru trgovine.

Proračun izložbe sastavljen je denes ovak: Ograda 50.000 for. Regulacija tla i mostovi 346.000 for. Putevi i parkovi 50.000 for. Sgrade 1.982.000 for. Razsvéta 72.000 for. Zajeznica 25.000 for. Prevozni stroški 36.000 for. Ormari 150.000 for. Instalacije i dekoracija 481.500 for. Mašine 80.000 for. Povremene izložbe 40.000 for. Administrativne uredebe 375.000 for. Čuvarski osoblje 270.000 for. Vatrogasci 60.000 for. Policija 7.500 for. Oglasi 70.000 for. Katalog 36.000 for. Mužika i svečanosti 50.000 for. Asekuracija 96.000 for. Nagrade i darovi 20.000 for. Kolajne i diplome 25.000 for. Nepredvidivi stroški 50.000 for. Vsega skupa 4.380.000 for.

Prizodi: Ulazina 1.300.000 for. Mestovina 350.000 for. Ostarije i kavane 30.000 for. Pristojbe od peđenih tekućinah 80.000 for. Prihod od katalogah 20.000 for. Uporaba ogradah 20.000 for. Lutrija 1.000.000 for. Prodaja sgradah 180.000 for. Vsake fele dohodki 300.000 for. Vsega skupa 3.280.000 for. Prinos orsaga 1.000.000 for. glavnoga grada 100.000 for. Skupa 4.380.000 for.

Vu Beču, 17. majaša.

Sa šika ob 6 vuri bil je sjajni dvorski obed vu čast princ-regenta Albrechta braunšvajskog, komu su bile nazočne 102 osobe. Med nazivni bili su nadvojvode Karlo Ljudevit, Oto. Ljudevit Viktor i Jožef August vojvoda Vilim Württemberg, prajzki poklisar grof Eulenburg, austrijski ministri, magjarski minister-prezeš barun Bánffy, minister Josika i pvorski dostojanstveniki.

Kad je bil natčen šampanjec, ustalo je Nj. Veličanstvo, ter je, spominjači visoku odliku, koja je zapala podeljenjem prajzskog maršalskog štapa, nazdravilo svomu rođjaku, Njegov. Veličanstvu njema komu caru i kralju prajzkomu. Mužika je igrala prajzku himnu. Kralj je stoječi zatim nazdravil princu Albrechtu prajzkom, a malo za tim „našim drugovom njemačkoj vojski.

Princ Albrecht nazdravil je kralju, ter mu se srećno zahvalil na dočeku.

Barun Bánffy, koji je sedel izmedju grofa Szécsena i jednog oberštera, bil je kod čercla po princu Albrechtu vrlo odlikovan podujim razgovorom.

Grob pokojnice.

Cvətje sem sadil
Na ženinom grobu;
Nótrega njim rosa —
Oči daju vodu.

Suzami polévam,
Pa je tako gojim,
Tako pokojnici
I sada rad godim.

Ljubila me mlada,
Kitala me s cvětjem:
... Lépe opomene —
Ko' da i rad čujem!

Ljubi moše cvětje,
Budeš v sreću čist,
Pa ti neće zloba
Na njem nahudit ništ!

Crėt i čudorednost
Jesu brat i sestra:
Vu cvētu buš imal
Ti za srca meštra.

„Znaš li: kaj je cvětje?
... Je dobrota zemlje...
A kaj je dobrota?
... Je lépi cvět duše!“

Balog J.

Nyilttér.

E rovat alatt közöltéktér sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Fouillard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni chinai sat. a legujabb mintázzattal és színekben u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kozékkázott, mintázottakat damasztolt sat. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szin mintázzattal sat. postabér és vámmentesen a hazához szállitva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcbá czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

LOTERIJA

Grac, 18-ga majaša 1895.
7 33 42 22 74

Gabona arak — Člena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	7.00	—
Zab	Zob	6.25	—
Rozs	Hrž	5.75	—
Kukoricza ó	Kuruza stara		
uj	nova	7.10	—
Árna	Ječmen	6.50	—
Fehér bab	Grah beli	8. —	
Sárga „	„ zuti	7. —	
Vegyes „	„ zméšan	6. —	
Lenmag	Lea	10. —	
Bükköny	Gráhorka	5.50	—

TINGT-CAPSICI COMPOS.
(HOBONY-PAIN-EXPELLER)
Kímegésli állásat a legújabb találatok beosztásosak között diadalmasan megartotta. Kihódító felújítás és utánazott dacára, ez bizonyítja a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.
Hogy értékeljen utánazott ne kapjunk bevezetés alkalmával végigjártatva, a város haragonyra figyelendő és minden ügy ezen ügy nélkül, mint nem valódi visszatérítendő. A gyógyszerházakban kapható 40 kr. 70 kr. vagy 1 frt. 20 krtól árban üvegekben. Budapeston **Török József** gyógyszerháznál.
Richter-féle gyár Rudolfstadban, Thüringijában.

TINGT-CAPSICI COMP.
Ezen **Hobony-Pain-Expeller** részven a ismeretű, igazán egyszerű házi orvosi eszköz, mely 25 év óta legújabb találatok által beosztásosak teljesen bebizonyított hatásától, óvatlan, fagyérzékenységi stb. nélkül. A fűlő összes országokban nagy elterjedést és bizalmat kaptak. Kivételképpen minden országot úgy elismerték, talált, hogy minden betegnek joggal ajánljuk.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni surednik
GLAD FERENCZ

köszömenyek által pedig lapunknak szemléni nevújút emelni sziveskedjenek! Őszintén mondtuk el kérelmünket és indokainkat s erős a reményünk, hogy lapunk közönsége meg fog hallgatni bennünket.

Lapunk célját már több előfizetési felhívás alkalmával leirtuk, talán nem fog ártni, ha ezen alkalommal ismétéljük azt.

A muraközi nép a horvát és stayer országgal való mindennapos érintkezése, valamint a horvát és szlovén lapok becsmérlése által, nem különben a hazafiatlan elemek tevékenysége miatt nagyon ki van téve a pánszláv kísértésnek. Kell, hogy a nép ne legyen ráutalva és rászorulva az ily irányú és célú irodalmi termékekre, mert a nép értelmi fejlődésével együtt növekszik annak érzelmi világa is, ami ha hazafiatlan irányban vezetnének, sok keserűséget és bajt okozhatna a magyar állameszmé céljainak. Ennek elhárítása okából a »Muraköz« egyik része horvát népvilág jelenik meg a népnek való tartalommal. A lap ezen részének tartalmát hazafias irányú, vallásos, közhasznú, ismeretterjesztő és mulattató népies közlések képezik Lapunkat nemcsak Muraközben, hanem Horvát- és Slavonországban is sokan olvassák. S ezzel is fontos nemzeti érdekeknek teszünk szolgálatot. — Békét érdegni mi nekik s nem avatkozunk az ő ügyeikbe. — Legyenek ők minket becslő jó horvát hazafiak, csak hagyjanak ők is nekünk és ügyeinknek békét. De nem hallgatunk, ha idehaza merészel valaki a mi magyar cultur ügyeinkbe avatkozni! Az ilyenek irányában — célunk és jogunk tudatában — kiméletet nem ismerünk.

Lapunk magyar része olyan tartalmu. (sem jobb, sem rosszabb) mint más vidéki lapé. De még sem egészen! Mert a »Muraköz« magyar része első sorban a muraközi hazafias irányú és célzatu események, ünnepek, társadalmi és tanügyi hazafias törekvések hű támogatója és referálója. Ily célú munkálkodásra más helyi lapnak nincs alkalmá, mint csakis egy idegen ajku vidéken megjelenő lapnak. Mi, akik nem magyar ajku nép között, a horvát és stayer határon lakunk, mi érezzük és tudjuk azt leginkább, hogy e földön kívül nincsen számokra hely! Nekünk a határszáron élő magyarságnak kell hifele is közbecsülést szerezniük türelmünk

és tapintatunk által nemzetünknek; nekünk van alkalmunk nemzeti érdekeinket menten a sovinizmus vádjától, minden támadás ellen megvédelmeznünk.

Muraköziek! Nyilant és őszintén feltartuk panaszainkat, elmondotuk lapunk céljait és előadtuk kérelmünket. Ki meg akart érteni, az megértett bennünket! — Közömunckasságra, együttes tevékenységre, erkölcsi és szellemi támogatásra van szükség a sze készítőnek és anyagira a kiadónak nemes céljaink elérésére. — Abban a reményben, hogy t. sorsosaink az új esztendőben úgy az egyikkel, mint a másikkal felvirágoztatják ügyünket, vagyok a t. olvasóközönségnek.

hazafias üdvözléssel:

A szerkesztő.

Levelezés.

Varasdról írják lapunknak az alábbi sorokat, melyeknek azért is szivesen és örömmel adunk helyet, mert már maga a tény, hogy Horvátországból felkere nek egy magyar lapot, hálájuknak az ott tartózkodó magyarok iránt való nyilvánítása czéljából, örvendetes jelenség. A hozzánk beklüdt levél és annak czélja egyik tanúbizonysága a horvátországi viszonyok ugy reánk, mint a horvátokra nézve örvendetes megváltozásának s annak, hogy a szent István koronája alá tartozó országok népei a közös hazai érdekei felé törekvésben kezdik egymást megérteni. Üdvözlőlük a lakozó magyar hazafiankat a horvát földön, akik nemes cselekedetük által a magyar nemzetnek becsületet sze ezek, s üdvözlőlük horvát testvéreinket, akik hálájuknak ily figyelemre méltóan adnak kifejezést! — A varaszi levél így szól:

T. Szerkesztő Ur! A mi kérelmünk az, hogy lenne szives alábbi tudósításunkat lefordítani és becses lapjának magyar részében közölni. Az itteni lovas önkénytesek között sok derék magyar gavallér van, köztöttük Kállay miniszter fia, akik iránt ezen néhány sorban szeretnénk igazán érzett hálánknak kifejezést adni Ugyanis:

A varaszi »Vadember« hez czimzett vendéglőben (tulajdonosa a közbecsültesnek örvendő Hajas László) tartja összehívtelet a

varaszi »polgári asztaltársaság«, melynek asztalára egy persely van helyezve abból a czélból, hogy minden vendég, aki oda ül, tehetőségéhez képest pár krajczárral szorítsa a persely tartalmát. Az 1894-ik évben összegyűlt 60 frt, de ez kevés ahhoz, hogy a sok szegény ruhátlan iskolás gyermeknek segítve legyen Szerencse, hogy ebben a vendéglőben mintegy 25 önkénytes élnek, akik a helyben állomásozó dzsidás ezrednél teljesítenek szolgálatot.

Amint megtudták ezek a fiatal nemeslelkű fiúk hogy az asztaltársaságnak szüksége volna még segélyre, pár perc alatt maguk közt összegyűjtötték 35 frtot, mely összeget átadtak a »polgári asztal« elnökének, Hajas urnak Még más jószívt emberek is akadtak, akik szintén egy-két koronát adományoztak, s ezzel együtt 100 frtnál többre menő összeg gyűlt egybe a ruhátlan tanulók felségélyezése czéljaira. A gyűjtésben az érdem oroszlanrésze mindenesetre Hajas vendéglős urat és az ő nemesen gondolkodó nejét illeti

Azon nemes svü, horvátul nem értő magyar adakozókra való tekintetből, kik adományikkal kegyesek voltak hozzájárulni a szegény tanulók felruházásához, a t. szerk. ur engedelmével becses lapában leírom a ruhakiosztás ünnepélyét.

Deczember 23-án d. u. 3 órakor gyönyörűen feldíszített karácsonyfa alatt volt elhelyezve a sok csizma, felöltő, sapka stb. A nemzeti himnus elénekése után az egyik tanító beszédet intézett a tanulóijuhághoz, melyben különösen hangsúlyozta, hogy legyenek hálásak jóltevőik iránt és ha felnőnek, ők is segítsenek a szegényeken.

Ezután 17 tanuló között kiosztottott egy-egy egész öltözet ruha. A szegény tanulók azonnal magukra vették új ruhájukat, jóltevők elé léptek, mire közülük egy tanuló hálás szavakkal mondott köszönetet maga és társai nevében mindazoknak, akik szivesek voltak felruházásukhoz hozzájárulni; végre ugyanaz a szegény tanuló letérdelt és a jóltevők életére Isten áldását kérvén, elmondotta a »Miatyánk Istent és Üdvözlőgy Máriát«.

A tanulók még elénekelték egy karácsonyi éneket és a királyhymnust, mire mindegyik kapott írónt, tollakat tsb. írószközöket. A 17 felruházott tanulón kívül még vagy 50 tanuló jelent meg, hogy szemtanúi legyenek az ünnepélynek és segítsenek az éneklésben társaiknak. Ezeknek is jutott ajándék.

Ha láttok volna a tanulók örömtől és hálától csillogó szemét mindnyájan tisztelt adakozók! Örömmel tellett volna el a ti szívetek is!

Isten áldja meg és tartsa meg a szegény tanulók minden jóltevőjét!

P.

Külföldiek.

Dr. Wlasits Gyula kerületünk országgy. képviselőjét az a kiváló megtiszteltetés érte, hogy a szokásos ujévi üdvözlő beszédet, melylyel a képviselőház elnökét az év fordulója alkalmából az egyes pártok megtisztelni szoktak, a szabadelvű párt felkérésére és megbízásából ez idén ő mondotta el. — Országgy. képviselőnk beszéde igen szép volt. A lenyűgöző szavakkal elmondott beszédet a szabadelvű párt tagjai, kik között minden miniszter és államtitkár jelen volt, több ízben élénk tetzésnyilvánítással, helyesléssel és éljenzéssel szakítottak meg s a végén hosszasan és lelkesen megéljenztek.

minden mozgalmával, mint a Lehel Kürtjének rendszeres levelezője öfő vagyok és így a szerkesztő urnak, miközben a szegény iskoláknak 50 darab elhasznált ujságéleget adtam postára (a jökevdő adakozókat áldja meg az égt) sokatjelentőleg írtam meg, hogy Üsbökön valami készül. De a szerkesztő ur ezen jelentésemet alaposan félreértette, mert miközben áradozó szavakkal demonstrálta, hogy Jász-Árok-Paoséron a liberális javaslatok mellett nagy tüntetések voltak keserűen tödította meg azzal, hogy lám Üsbökön nem akar történni semmi...

Oka volt megbánnia. Hiszen Klónak postamunkát adott Üsbök, ama bizonyos éreztáblákat kellett elvennie, hogy a követezőket töltse: Hosom Dárius községész. ki legutóbb a valutarendezésről tartott ballal egybekötött felolvasást, kihivatta Szilágyi Deszót, a ki több évekig terjedő minisztersége alatt mider ideig nem adta meg (és most már meg sem adhatja) a járásbíróiságot, a telekkönyvi hivatalnál egyetemben.

Az eset kiváló módon igazta az Üsbököket. Hogy az országos közvéleményt kellő módon tájékoztassuk, Üsbökön megállapítottak a sajtórovatát. A »Kürt« vezérszöveget irt, majd allandó rovatot nyitott az ügynek. Hosom, világosan asért, hogy presziót gyakoroljon Szilágyira egy automata mérleg megemelését magá. Nyolcvanvankét kilót nyomott ehomra. Tanukkal tudta ezt a dolgot igazolni.

A »Kürt«-höz személyesen vittük az ügy részleteit, majd az országos központi lapokhoz deputációt indítottunk, hogy a dolgot kellő módon megértessük. Üsbökönek egy kis világhír kell.

Tegyek meg! Az ujságcsináló uraknak meg csak egy kis nyomdabeszédbe kerül.

Üsbökön az öleles Hosom diadalanak teőpöntjén lubiczkoit. Az üsböki négylet jegyzőkönyvileg konstatalta, hogy ezt a férfit homlokon keltsenek csokolni.

Mi, őszintén szólva, abban a véleményben voltunk, hogy a Hosom bravur stikije befogja járni az európai sajtót. Mert hallottuk dolog is az, hogy egy minisztert kihivjanak, a miért lábbal taposta a lokálpatriotizmust.

Es lázas érdeklődéssel várunk az ujságokat.

Az ujságok pedig kutyába se vették az egész asfert. Nevezetesen a Hosom Dárius esete összeszett egy szegedi diurnista dolgával, aki ebben az időben nem valami hízelgő szavakkal nyilatkozott az igazságügy-miniszterről, a miért a miniszter meg is indította a becúletsértési pört a szegedi diurnista ellen. Hosom, a ki becsületsébeli ügyekben igen vezirt volt kijelentette, hogy míg e becúletsértési pör el nem dől, ő nem boigatja az asfert.

— Fiúk a dekorum a fő, mondotta jelentőségtelesen.

Es igaza is volt. O ugyan szépen őrizte meg a dekorumot. Kijelentette, hogy igen is kihivta Szilágyit, de csupán — az országgyűlésből egy befolyásos kormánypárti képviselő segítségével és pedig azért, hogy a magyaról megfelelőkezeti diurnista állására pályázzék.

Es ez asfer óta Üsbökön ujra nem történnik semmi.

Haarsy Kálmán.

Sylvester napján a csáktornyai, virágzásnak örvendő társaskör, igen sikerült estélyt rendezett. A »Hattyu« vendéglő nagytermében szép számú közönség vett részt az estélyen. Beér Ferencz tanár vezetése mellett Dr. Farnék László, Kolbensch ag Béla, Kovács Emil és Francisc Jenő. Sz. Nagy Károly a »Szerellem« című férfinégyesét teljes szabadsággal és szép előadással énekelte. Kollár Mariska k. a. Csáktornyai Lajos »A költő halála« című költeményét és még egy humoros költeményt kellemes hangjával, ügyes hanglejtéssel s igen szép sikerrel szavalta. — Dr. Hajós Ferencz a »Svéd Concert« et Beér Ferencz zongora kíséréte mellett fuvólán nagy gyakorlatra valló ügyességgel adta elő. Francisc Irén k. a. több magyar népdalt saját zongora-kisérete mellett nagy tetszéssel énekelte. A közönség szólni nem akart tapssal és éljenzéssel jutalmazta a program minden egyes darabját, melyek előadása valóban művészi magaslaton állottak. — A sikerült műsort táncz, s vidám poharazás követte, mely reggel 4 óráig eltartott. Éjfélben pár pillanatra elaludtak a villamlámpák, jelezvén az elmúlt esztendő, mire a közönség zajos éljenzése között, ismét meggyultak azok. A jelenvoltak kölcsönös Boldog újév« kívánat egymásnak, mi pedig sok oly sikerült estélyt kívánunk a társaskörnek, amely leginkább van hivatva arra, hogy városunkban évek óta stagnáló társaséletbe új s jobb szellemet öntsön.

Csáktornyai takarékpénztár r. t. át vette a hitelező választmánytól a gőzfürdő és villamvilágítási telep kezelését. A takarékpénztár igazgatósága Hirschmann Leó, Bencsik Ferencz Mayer Salamon és Szendrői Antal igazgatósági tagokat bízta meg az ipartelep kezelésével. Vámörléseket 10% vám és 2% porlási illetékkért teljesít, ha a vám természetben fizetünk. Kézpénz fizetés mellett métermetázzánkat 60 kr.

Mónory színtársulata mult vasárnap fejezte be Csáktornyai előadásait »Spitzer Régié« népszínművel, mely egyuttal a társulat egyik leghetékesebb tagjának Agólay Ferencznek jutalom-játéka volt. A kereskedelmi ifjak önképző-egylete értékes aranylánczczal lepte meg a mű ésszt.

Orgona Lélekemelő és magasztos egyházi ünnepély volt mult év december hó 23-án Hódosánban. Ugyanis e napon szenteltetett fel a község kápolnájának új orgonája, melyet Angster József pécsi orgonapíró készített. Az orgona felszentelését Hergár István szt. máriai esperes plebános végezte, ki a felszentelés után szép beszédben méltatta az ünnepély jelentőségét, kiemelve Peczek György tüske szt-györgyi plebánosnak az orgona létrehozásában tanúsított fáradszhatatlan tevékenységét és ügybuzgóságát. A felszentelés után szent mise volt, melyre a hívők zúfolásig megtölték a kis kápolnát. Az ünnepélyt fényes ebéd zárta be Purics Vincze közbirtokos vendégszerető házában, mely alatt számos felköszöntők is mondattak

Falólozás Weisz Salamon, a helybeli Hirschmann család egyik tagja, január 1-én reggel 6 és fél óraker élete 56 évében rövid szenvedés után elhunyt. A boldogult hülltet emei e hó 2-án tétettek a csáktornyai izr. temetőben örök nyugalomra — Áldás hamvaira!

Meghálátszék gyakran igen súlyos betegségek keletkezhetnek, ha kellő időben alkalmas szerek nem alkalmaztatnak. Mint rendkívül hathatós szer a 25 év óta Horgony-Pain Expeller népszerű elnevezés alatt jó hírnévnek örvendő Tinct Caps. comp. bedörzsölés igen jónak bizonyult. — Csúz,

köszvény fejfájás stb. ellen. gyakran már az egyszerű bedörzsölés elegendő a fájdalmak csillapítására, Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölésnek egy háztartásban sem kellene hiányozni, már azért sem, mert majdnem minden gyógy-zertárban kapható 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben, tehát nagyon olcsó! — Minthogy értéktelen utazatok is léteznek, ajánlatos a vételnél a »Horgony« védjegyre ügyelni.

Falólozás Laczkovics Tamás turcsiszei közbirtokos, lapunk horvát részének munkatársa, a népszeknek kiváló kezelője, mult év december hó 23-án 49 éves korában meghalt. Nyugodjék békében!

A legszebb ajándékok. A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevasárlásokat tegyen, a különböző csabított hirdetései ajánlatok között alig tud választani, — alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg Armin és Testvére féle Kerpesi uti hangszerszertelep kirakataiban láthatók. Egy egész házát foglalja el a nagy vállalat, dusan felhalmozva ugya földszinten mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbeli s műkedvelői hangszerek az összes réz és fa-fuvó, verő és vonó hangszerek kivül zenialis kombinatóju dísz és játékhangszerek, harmonikák és harmonikumok mechanikai zenélő művek, magától játszó zeneeszközök melyeken egész operákat lehet játszani, zenélő madarak melyek a legszebb dalokat füttylik stb. egyik legszebb és legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyfa állvány mely ünnepies zenekíséret mellett lassu ütemben forgatja a karácsonyfat. Ara 25—32 frt. Ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz és különösen este kell feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárbán uszik megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindég zsutolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Felhívás előfizetésre. Az Ország-Világ képes hetilap, január havában XVI. évfolyamába lép. Az a tizenöt esztendő, melyen át az Ország-Világ elsőrendű magyar írók egész táborával lépett a küzdelemre, hogy győzelmet biztosítson magának a közönség annyit hangzatosított közönyösségével szemben, fényes bizonyítéka jövőjének, melyben egyre fokozottabb mértékben törekszik kitűnő cseljét elérni — A külföldi lapok beáradó özönével kellett felvennie a küzdelmet az Ország-Világnak, hazafias missziót is teljesített, mikor ezeket kizsoritotta azzal, hogy a legmagasabb nivón álló, elsőrangú művészek által illusztrált, legjobb nevű írónk által írt képes lapot adott a művelt magyar közönség kezébe. — A lefolyt év melyben az Országos Irodalmi Részvény-Társaság kipróbált erőkből álló testülete vette kezébe a lap kiadását, végleg biztosította annak folyton növekvő terjedését. A szerkesztőség fáradszhatatlan igyekezete, melylyel az alább közölt fényes írói névsort úlate munkatársainak koszorujába, megtrösztötte a lapot a közönség szeretetében. — A lefolyt évben dr. Váradi Antal szerkesztőn kívül a következő írók neveivel találkozunk az Ország-Világ hasábjain: Ábrányi Emil id. Ábrányi Kornél. Ábrányiné K. Klementine, Ádorián Sándor, Beniczkyné Bajza Lenke, Básony István, Bartók Lajos, Beóthy László, Buday László, Dalmady Győző, Degre Áajos, Endrődi Sándor, Erney József, Erdélyi Zoltán, Falk Zsigmond dr., Fekete Ignác dr., Goll János, Gaál Ferencz, Hegyi Béla, Hevesi Sándor, Horti Jenő dr., Jókai Mór, Kern Aurel, Kéry Gyula, Kosza Andor, Lauka Gusztáv, Lévay Mihály, Makai Emil, Mikszáth Kálmán, Pap Zoltán, Palágyi Lajos, Porcsolt Kálmán, Rakosi Viktor, Sas Ede, Sataanela, Szász Károly, Szabolcska Mihály, Szabóné-Nagall Janka, Szomaházy István, Szokolay Kornél, Szomory Emil, Szöllősi Zsigmond, Szomory Dező (Páris), Tolnay Lajos, Vadnay Károly, Verő György, Vértési Gyula, B. Virág Géza. Wehner Gyula J., gr. Zichy Géza stb. — Meglétszített törekvésünk leendőzentul is ezzel az írói gárdával érdemelni ki a nagyközönség növekedő parólását. Egyetlen képes lap sem ad annyi művészi képet, oly gazdag szöveg-tartalmat, annyi pompás zeneművet, gazdag karácsonyi és ünnepi melletketeket, mint lapunk. Az előfizetők között kisorsolt Jókai-díjazás elsőrangú művészeink rajjai. kitűnő írónk cikkeit, összes zeneszerzőinknek általunk közölt

s lapunk részére írt zeneműveit ennek leírásai bizonyítékai. S a belső tartalomnak megfelelő páratlan külön kiállítás. melyről a Pesti könyvnyomda részvénytársaság gondoskodik s ez elsőrangú műntézet hangjegymetsző-műhelye szolgáltatja zenemelleteink metszeteit is. Mindezek mellett a lap előfizetési ára a régi marad: — Negyedévre 2 frt. felévre 4 frt. egész évre 8 frt. Kiadóhivatal, hová az előfizetési pénzek küldendők: Budapest, V. ker. bold-utca 7. sz. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal:

C S A R N O K.

A köszöntések módjai.

A hány ház, annyi szokás, mondja helyesen a magyar közmondás és ezt igazolja az a sokféle köszöntési mód is melyet az egyes népek egymás közt használnak a kölcsönös üdvözlés alkalmával.

A régi görögök a találkozásnál egyformán e szóval üdvözölték egymást: Chaire! (Örvendj!) a rómaiak pedig a találkozásnál: Ave! (Légy üdvöz), bucsuzásakor: Vale (Jó egészséget) felkiáltással. A zsidóknál a jóismerőseket egymás kezét, fejét és vállát csókolták meg.

A kalaplevétel csak a 16 17 ik században jött divatba. Németországban a nőknek mindenki kezét csókol. Oroszországban ez csak a legközelebbi ismerősöknek van megengedve. Oroszországban pedig a nők már a férfiak kezecskéjét, a férfiak homlokára ejtett csókkal viszonzozzák. Mindenesetre olyan szokás a mit nálunk is nem egy férfi szeretne ha alkalmaznába vennék. — Németországban a közönség egközsége-szebb formája protestánsoknál »Jó reggelt!« a katolikusoknál a nálunk is legalkalmazottabb, Dicseretésék az ur Jézus Krisztus! Ujabbban általánosabb lett ott is »Isten önnel« vagy »ajánlom magamat«. Németországban egyébiránt majd annyi a köszönés, a hány féle foglalkozást üznek az emberek. Az oro z leborul ura lábához, térdét átöleli és megcsókolj, a lengyel paraszt üdvözlés is majd ez, különben a lengyel mélyen hajol, valon csókol, a cseh ellenben az ember ruhája szelét.

A sláv fajok üdvözléseik alázatosak, kifejezik a szolgaságot, a kelet népei még émelgőséggel szolgíassak: A török mellére kulcsolja mindkét kezét, mélyen hajlik, az arab szívére teszi kezét és énekelve mondja: Salem alej kum. A bengál és hindu azt mondja »legalázatosabb szögája« és mindenféle bókuz-pókuzt csinál, a ceyloni leborul felebbvalói előtt és minduntalan nevet és címét mondja Kinában, ha két lovas találkozik, az alóbb rangu lessáll és úgy várja be míg a másik elhalad.

Japánban lehuzza szandáljait és karjait térdig bocsájtva kájtja: Ne bántsi! Abiszínia lakói térdre borulnak és csókolják a földet. Maudinkiben a nőket ugy üdvözlilik, hogy kezöket kétszer megszagolják. — Az egyiptusi kinyújtja kezét és a mellére csap. Afrika népei megszagolják egymást, mint nálunk a kutyak és a legkülönösebb módon dörzsölük egymáshoz az orrukat. Legkülönösebb a tibetiek üdvözlöte: ezek kidugják nyelvüket, fogaikat vicsorgatják és a fülk tövét vakargatják.

Felölös szerkesztő:

M A R G I T A I J Ö Z S E F.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiče se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fisehel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatsko i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagaćućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Z r a k.

(Dalje).

II. Stan.

Proti zraku i nepogodam vremena zidaju i grade si ljudi hiže sa obranu i stanovanje. U stanovih preboravimo usjveći del života. Zato je potrebno, da nam je stan zdrav.

Hižu si zidajmo na zdravo tlo. Zdravo tlo je onda, ako je čisto; ako gnjile sastojine nezadržava, ako je suho i brez duhe. Zbog toga je nečistu zemlju, gnoja i t. d. prije treba izkopati i zvoziti.

Hižu treba na uzvišenom mjestu zidati. Na ovakvom je mestu redovito suhiše tlo, kak na dublje ležećem. Na ovakvom mestu i zrak bolje obhadja. Ako neima podignjenoga mesta, onda je treba navršiti, podići tlo sa suhom zemljom, s pjeskom. Na uzvišenom mestu hiža ne samo da je zdrava, nego i za povodnje je mnogo sigurneša.

Hiža mora se u zemlji ma čvrstom temelju (fundus) podigati. — Temelj hiže stene, najbolje je iz cigla, ili kamena zidati, na vlažnih mestih cementne stene, da bude hiža suha.

Vlažne stene jako su nezdrave, zdravju škodljive. U vlažno stjenatih stanovih zrak

je gorši, nego u suhom stanu, ar u njih vodene pare luknje na stjenah začepljuju, te je ovak naravno luftanje prepričeno. Zrak se nemore onoviti nego se sve većma kvari.

Stene se zbog toga ovlažnju ar iz zemljišnoga tla vlažnost, feichtninu stene upijaju. Brvene, stene od blata, vapneni kamen mnogo više feichtn ne pobiraju, ar njim je svojstvo vlasaste cesticavosti vekfe. Iz takvih anda materijalah zgotovljene hiže su feichtniše. Zato je dobro temeljne dele hiže iz jako obežganoga cigla zidati ili iz čvrstoga kamena; ar u ovih se mnogo menje feichtnine izhlapljuje iz tla. Post nje od cementa pak više zaprećuje izhlapljenje i upijanje feichtnine u visinu.

Novo podignjeni stani su uvjek feichtni i zdravju škodljivi. U novom stanu nestaju, dok se neje zevajim osušil.

Feichtni stan mora se osušiti. Feichtni stan tak osušimo, ako ga črez neprestano odprte obloke luftamo.

Stene stanovnih soba treba je od vremena do vremena pobeliti, ar se na stjenah črez duže vremena maz sakupi, koji pljesnivoću i sluzajno i b-tega more prouzrokovati; vapno ove pljesnive tvari neškodljivimi čini.

Pri malanju sobah treba je paziti i čuvati se, da farba nezadržava gifta u sebi, tak n. pr. zelena farba većinem čemera zadržava U obće čuvajmo se zeleno pomalnih sobah

I na podi te sobe obračajmo parku. Zemljeno podiste nepodijeno je feichtno smetno, nezdravo. Na s ciglom popodjenom podistu se bosonogu lahko prehladi. Drveno podiste ima samo to manjkavost, da med sravnjenjem, spoj njem deskah rezki ostaju; u koje se smet i črvi skupiju; ravno zbog toga treba je deske čvrsto i pazljivo skupa spajati. Pod se u istoči držati ima s redovitim zmetanjem i gustim ribanjem.

Oblok je pri stanu vrlo važni činbenik. Oblok ima velik biti, da črez njega s ba dovoljno svjetlo dobije. Sun'ano je svjetlo za uzdržanje zdravja ravno tak potreb to, kak i sunčana toplina. Ravno je tak važna sunčana svetlost za čoveka, kak i za rašće, koje farbu gubi i menja u tmigni. Neka nam bude na sobah potrebit broj dosta velikih oblakah, da črez nje svetlosti more dopirati.

Oblok naj bude prostran lahko se i podpuo odpirajući, da prezra'enuju (luftanje) odgovarja.

Ali mora se i dobro zapirati, ar u zim oblok preči izhladenje sobe. U leti

Z A B A V A.

K-novoj godini 1895.

Kaj je danas videti na svietu.

Poslušajte dragi, pisat ću vam mnoga, Zrelo prosudite kaj bude iz toga, Jer sad mnogi čoviek nit spoznati neće Čienu svog šivljenja i dobrotu sreće, Nego hoće šivet, kako nije pravo, Ali kaj je preveć, nij' nit skruhomo zdravo. Zato hoću na red pobrati dekliee, A za njimi odmah razkošne mladice, Potlam pak ostali jen za drugem pojdu, Dok na gadnje naši meštri na red dojdju. Jer dievojke sada svud se samo tuže, Da nemogu dobit za šenitvu muže. Tožba pak mladicev na dievojke jalna Nam poveda, da nijedna nije stalna. Ostali sadašnja zla vriemena psuju, A starinska tobož dobra, zvezde kuju. Kaj pak meštri vole? — To je toliko krrike, Da već neure biti, na biesne fabrike. Tu se same ognjem pak parom fušari I tak odrivava pošten majstor stari. Kada tak govore, ja se samo smejem Misleć: „Strpite se! — Taki vas prevejem.“

„Svakoga opišem polag njegve cienne“,
„Samo kritizirat prosim najte mene“,
„Jer se zmeoum svaki šaliti nemore“,
„Buduć sam tvrdeši od belvine kore“,
„Nu komu se hoće z-menom poigrati“,
„Neka se zabušil — Ali on će znati.“
„Kajti tko za rieči moje ništ nehaje“,
„Neka zna, da ima batina dva kraje.“

I. Dievojke.

Ženski spol naš liepi, kaj on danas radi?
Nikaj! — Neg se češlja, pere, kiti, gladi.
Navuki za pucu sad su odebrani:
Pievanje, kitare i fortepiani,
Plesanje, zvijanje i spodobni stvari,
To je sve kaj znade, za drugo nemari.
Kupinja i polja, prelo ili švelo?
Ah — to nij' za pucke sad moderno dielo.
Neka Šavel sudi i bies neka znade,
Kaj je obće sada te dievojke rade?
Ciel dan pred zercalom zlatno vrieme troše,
Gledeć jesu l' tuste ili pako loše.
Ciel dan ništ nerade! — (tak to mora biti)
A na večer na bal? Tam moreju iti! —
Ciel dan projde, doklam se nakiti
Samo da na večer more na ples iti.
Tam iz ruke u ruke idu kak posude
Pri gašenju oguja, doklam se nevrude.
On'e na sve strane kakti jopci skaću,
Drugi dan pak doma z glavoboljijum plaću,

Kajti tak bez miere i bez cilja plešu,
Djiplu, skaću, bieže, za nogami tešu. —
Kad čoviek premisli, tak mi moje brade,
One na tih balih vragometno rade,
Svaka svoje tielo silom mući; mori,
Kak da ju Bog samo za to na sviet stvori.
One plesom hoću muša si vloviti,
Ako ga drugatije nemogu dobiti.
Ali bez dobieka domov se povrate
Muža si nevloue, badav troše sate.
Onda dojdju domov, krčem, glavoboljom,
Sa potrtim tielom, bodcem i zlom voljom,
Podriemanom glavom, crvenimi oči,
Kajljem, muklim grimom te se i vrat kočti.
Siromaška pucka, doma kad iz jedne
Sobe ide v drugu, od slabosti sedne,
Drhtanje na tielu, trganje po kosti
I glavobol dobi, kak da ciel dan posti. —
Drugi dan se stanu iz svojih postelja,
Biede, kakti da im na licu je melja,
Čela narugana, tiela posve slaba,
Dieva tad najmlajša izgleda kak baba. —

* * *

Oprave bi svaka nosila po modi
Makar i na vieru, tobož ništ ueškodji,
Ali Bog začuvaj, da bi šile same,
Vtrudele bi ruke, zbolelo ih rame,
Pri tom bi, moguće, skvarile sj oči,
Toliko potrebuat od njih pak nij' moći,
Oštepile bi nam mlade kakti rosa,

Hirdetések.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíró, mint telek lönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Spiegl Albert és Schulez Sándor m.-csányi lakosoknak Jován József elleni végrehajtási ügyében 490 frt tőke, ennek 1890 évi márczius 3-tól járó 6% kamatai 46 frt 15 kr. költség 7 frt 85 kr. jelenleg megállapított költség behajtása czéljából, a nagykanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. bíróság) területén lévő, a m.-csányi 227 sz. tjkvben A I 4728, 4740, 2668 hrsz. a. Jován József tulajdonánál felvett ingatlan az erdő és legelő illetményével 122 frt, ugyanazon tjkvben A II 1982, 2493, 2615, 4725, 1931/a, 1931/c hrsz. a. ugyanannak tulajdonánál felvett ingatlan 271 frt, ugyanazon tjkvben A I 3367 hrsz. a. ugyanannak tulajdonánál felvett ingatlan 157 frt; a m.-csányi 1383 sz. tjkvben A I 2217 hrsz. a. felvett ingatlanok ugyanazt illető 1/3 része 171 frt; az ugyanazon tjkvben A I 3862 hrsz. a. Pongrácz Ilona férj Tiszai Tamásné, Pongrácz Mihály, Jován József tulajdonánál felvett ingatlan az 1881. évi LX. t. cz. 156 §-a alapján egészben 189 frt; a m.-csányi 1384 sz. tjkvben A I 3318 hrsz. a. felvett ingatlanok Jován Józsefet illető 1/3 része 430 frt; a m.-csányi 1383 sz. tjkvben A I 4995 hrsz. a. felvett ingatlanok ugyanazt illető 1/3 része 95 frt; a m.-csányi 1527 sz. tjkvben A I 1557 hrsz. a. ifj. Varasonecz Mihály, Pavlicz Mária és Jován József tulajdonánál felvett ingatlan az 1881. évi LX. t. cz. 156 §-a alapján egészben 132 frt; a m.-csányi 1528 sz. tjkvben A I 1752 hrsz. a. ugyanazok tulajdonánál felvett ingatlan, ugyanazon tcz. és szakasz alapján egészben 108 frt, a m.-csányi 189 sz. tjkvben A I 241 hrsz. a. Jován József tulajdonánál felvett ingatlan az erdő és legelő illetményével 162 frt; a hodosáni 989 sz. tjkvben A I 1732 hrsz. a. Tamás Ádám tulajdonánál felvett ingatlan 14 frt; a hodosáni 189 sz. tjkvben A I 600 hrsz. a. Pongrácz Rozália férj. Markács Mátyásné, Markács Mátyás tulajdonánál felvett egész ingatlan az 1881. évi LX. tcz. §-a alapján 42 frt kikialtási árban

1895. évi június hó 10. napján délelőtt 10 órakor Mura Csány község házánál, illetve

1895. évi június hó 10. napjának d. u. 3 órakor

Hodosán község házánál, Grész Alajos perlaki lakos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfogmak adatni.

Kikialtási ár a fentebb kitett becsár.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben még — pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyan attól 45 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg a megállapított árverési feltételek, a perlaki kir. járásbírósk. tkvi. osztályánál és Mura-Csány és Hodosán község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. 747.

Kir. járásbírósk. tkvi. hivatala Perlakon

Ásványfürdő Daruvár Szlroniában

a déli vasut társ. állomása

vastartalmu hévvez 42-50° C.

Porcelán-, márvány-, kő-, tükör- és iszap-fürdők, Hires gyógyhatás minden női betegségeknek. Termékeltenség, fehér folyás, sápkór, továbbá csúsz, csonttörés és idegbajoknál stb. stb.

Ujjonnan berendezett

„hidegvizgyógyintézet“

valamint

Kneipp Seb-és Vízgyógyintézet

mely főt. Kneipp Seb. pleb. ur utasításai folytán tökéletesen a Worishofeni „vizgyógyintézet“ mintájára épült. A fürdő orvosa huzamosabb ideig tartózkodott Worishofenben tanulmányozás végett, az igazgatóság pedig egy — Kneipp Seb. plébános ur által ajánlott s tanult — fürdőmestert alkalmazott Worishofenből.

A fürdőigazgatóság prospectus- és fölvilágosítással postafordultával ingyen szolgál.

Május 1-től június 15-ig, valamint szeptember 1-től október 15-ig 30 százalékos engedmény szabók- és fürdőkben.

721 6—10

Hirdetmény.

Alulírott község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonához tartozó

vadaszati jog

Mura-Szilvágyon a községbíró házánál

1895. évi június hó 14-én délután 2 órakor

nyilvános árverésen haszonbérbe adatni fog, a hol az árverési feltételek is megtekinthetők.

Kelt Mura-Szilvágyon, 1895. május hó 16-án.

Kollay Lajos,
körjegyző.

744 1—1

Golubics Imre,
községbíró.

Csáktornyai gőz- kád- és
zuhanyfürdő
elektromos világítással.

Fürdő árak:

Gőz-fürdő — — 60 kr.
Kád-fürdő — — 35 „
Zuhany-fürdő — 25 „

Bérlet 12 jegyre:

Gőz-fürdő — 6 frt
Kád-fürdő — 3 „ 60 kr.
Zuhany-fürdő 2 „ 40 „

Bérleti jegyek a fürdő-szolgánál vált-hatók.

Csáktornyai gőzfürdő
vállalat.

741 2—3

Pályázat.

A vizi-szent-györgyi kántortanítói állás megüresedvén, pályázat hirdettetik.

A kérvények június 10-ig a plébániára terjesztendők be. — Június 10-én a próbára személyesen el kell jönniök a folyamodóknak. Fizetés a következő: évenként 400 forint készpénzben, lakás az iskola épületben, továbbá 6 hold szántóföld, fa illetmény 6 öl

tüfiza, stola jövedelem 50 frt végre szabad bor koleda.

Vizi-Szent-György, 1895. május 24.

Jurák Zvonimir
plébános.

748 1—1

1661 tk 1895.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósk. mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd végrehajtható Verbáncz Francziska férj. Tompa Jánosné, Verbáncz Ilona férj. Buján Józsefné, Verbáncz Dorottya férj. Mucsics Józsefné, Verbáncz Imre, Verbáncz Balázs, Verbáncz Mónika férj. Plevnyák Péterné mint Verbáncz György örökösei végrehajtás szennedök elleni 960 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő sz. ilonai 14 tk. 318 hrsz. a. ingatlanra 135 frt; a 114 tk. 163 hrsz. a. 266 frt; 295 hrsz. a. 211 frt; 323 hrsz. a. 231 frt; 204 tk. 21 hrsz. a. 446 frt; 281 hrsz. a. 149 frt és 324 hrsz. a. ingatlan 238 frt az árverést ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi június hó 12-ik napján d. e. 10 órakor a szent-ilonai községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10% -át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.

évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bántspénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerrényt átszolgáltatni.

A k. r. járásbírósiág, mint telekkönyvi hatóság. 743 1-1

Csáktornyán, 1895. május 1-én.

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi csakis fél és 1 kilos üveg-palackokban

határozott-n Christoph-félc-lakk kéréndő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Íchetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i használtatásnak, mivel a kellemtelen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülteik. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kik magá vgezhetik a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk, sárgabarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fedi be a pallót a egyttal fényt is ad. Esért egyaránt alkalmasabb régi vagy új pallóra. Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolást stb; van asztán

iszta fénylakk (színezetlen) új pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parkete s olajfestékek mar bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennélfogva nem fedi el a famustrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzet méter. (két középnyagyságu szobára való) 5 frt. vagy 9/10 márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktarak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokféle utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Prága. K. Zürich. Berlin.

689 Csáktornyán:

GRÄNER TESTVÉREKNÉL.

Keil Alajos-féle

Padlózat-fénylakk

(GLASUR)

legkitünőbb mázó-l-szer puha padló számára, 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénylakk

képkerekek stb. bearanyozására. — 1 kis palack ára 20 kr.

Mindenkor kapható:

708

Heinrich Miksánál Csáktornyán.

8-12

Hirdetmény.

Alulírott község előljárosága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonához tartozó

vadászati jog

Ferenczfalva-Mikófan a községbíró házánál

1895. évi június hó 11-én délután 2 órakor

nyilvános árverésen haszonbérbe adadni fog, a hol az árverési feltételek is megtekinthetők.

Kelt Ferenczfalva-Mikófan, 1895. évi május hó 16-án,

Kollay Lajos,

körjegyző.

745 1-1

Horváth Mátyás,

községbíró.

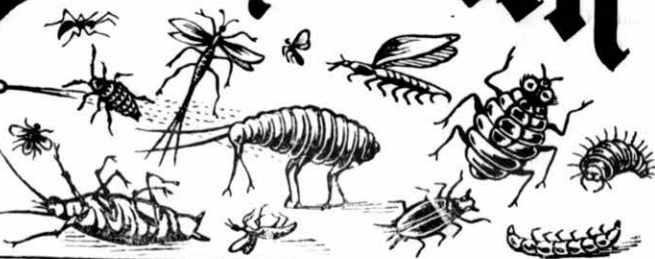

A legjobb 10-15 fős konyhaférgek.

moly, bazi-állatok, tetve stb. ellen.

"Zacherlin"

Csodálatos hatása! Ugy ől, mint semmi más szer mindennemű rovarokat és azért az egész világban mint a maga nemében egyetlen szer hirneves és keresett.

Ismertető jelei: 1. A lepecsételt üveg. 2. A név: ZACHERLIN.

Valódi kapható:

Csáktornyán:

Özv. Göncz L. gyógyszer.
Gräner Testvérek
Heinrich Miksa
Strahia Testvérek.

Alsó Lendva:

Fuss Nándor gyógyszer.
Freyer Fülöp.

Perlak:

Kramarits Viktor
Sosterics Pál.

Polstrau:

Rabić Miksa.